

Mantaua lui Ilie și mantaua lui Elisei

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește:

1 Împ. 19,1-19; 2 Sam. 10,3,4; Ezech. 16,15,16; 1 Împ. 21,21-29; 2 Împ. 2,1-18.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată, pe când întristarea lumii aduce moartea.” (2 Corinteni 7,10)

Numai puține personaje biblice au avut parte o viață la fel de tumultuoasă ca a lui Ilie. Ce istorie extraordinară despre credință, despre încercare și despre puterea lui Dumnezeu în lumea aceasta!

Ilie mai este considerat și în zilele noastre un personaj important, cel puțin în iudaism. De altfel, în tradiția iudaică, el este socotit a fi cel mai important personaj biblic.

Spre exemplu, cu ocazia Paștelui, se așază pe masă un pahar special cu vin. În timpul sărbătorii, ușa casei este deschisă și toți mesenii se ridică pentru a-l lăsa pe Ilie să intre și să bea. La circumcizie, este pus deoparte un scaun, „scaunul lui Ilie”, ca parte a ritualului. De asemenea, la încheierea Sabatului, evreii cântă despre Ilie, exprimându-și speranța că el va veni „curând, în zilele noastre... împreună cu Mesia, fiul lui David, ca să ne mântuiască”.

Un exemplu al locului important pe care îl ocupă Ilie în gândirea iudaică îl găsim și în Evanghelie, unde Petru spune că unii oameni credeau despre Domnul că era Ilie (Mat. 16,14).

Săptămâna aceasta, vom studia despre Ilie și despre mantaua lui și vom desprinde câteva lecții spirituale pentru noi.

Viața lui Ilie, consemnată în 1 și 2 Împărați, conține câteva ocazii în care el i-a înfruntat cu curaj pe regi și amenințările lor cu moartea. A existat totuși o excepție: ocazia în care s-a speriat de amenințările unei regine rele și a fugit ca să-și scape viața.

În 1 Împărați 18, se relatează cum Ilie coboară foc din cer pe Muntele Carmel, poruncește uciderea profeților lui Baal și îl anunță pe Ahab de venirea ploii. Puterea Domnului a venit peste el și, după ce și-a prins poalele mantalei în cingătoare, a alergat înaintea lui Ahab pe o distanță de circa treizeci de kilometri, până la Izreel.

Totuși, în următorul capitol, Ilie apare descris într-o cu totul altă lumină.

1. Ce învățăm din experiența lui Ilie cu privire la faptul că, oricât de bună ar fi fost relația noastră cu Dumnezeu, oricât de mari biruințe am fi avut prin credință, niciunul dintre noi nu este imun față de posibilitatea de a cădea? 1 Împărați 19,1-4

În ciuda acestei căderi, Domnul nu l-a părăsit pe Ilie, nici chiar după rugămintea lui disperată și vrednică de milă. El i-a dat dovezi că îl iubește și că este preocupat de viața lui.

2. Când și de ce și-a acoperit Ilie fața cu mantaua? 1 Împărați 19,5-19

Este interesant faptul că Ilie nu și-a acoperit fața cu mantaua atunci când a auzit vântul tare și puternic, când a văzut cutremurul de pământ și focul, ci, doar atunci când glasul Domnului s-a auzit într-un „susur blând și subțire”, Ilie și-a exprimat astfel teama, respectul și dorința de a se proteja.

Ilie avea nevoie să învețe că primele trei forțe, deși erau impresionante, nu înfățișau adevărata imagine a Duhului lui Dumnezeu. Ilie a auzit glasul blând al Domnului care îi spunea ce să facă și a ascultat de glasul acesta.

Cum putem învăța să recunoaștem glasul Domnului? Atunci când recunoaștem glasul Lui, ascultăm noi de el sau îl înăbușim? Ce îți spune răspunsul la această întrebare despre tine?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să analizeze istoria lui Ilie, Elisei și Ahab și să identifice legătura dintre haine, responsabilitate și pocăință.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să simtă chemarea Duhului Sfânt de a fi folosiți de Dumnezeu la fel ca Elisei.

La nivel practic: Să răspundă din toată inima la chemarea lui Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Mantaua lui Ilie

- A. Ce atitudini au exprimat Ahab și Elisei prin ruperea hainelor?
- B. Ce a însemnat faptul că Ilie și-a aruncat mantaua pe umerii lui Elisei, din perspectiva misiunii și a răspunderii unui profet și din perspectiva rolului Duhului Sfânt în viața lui?

II. Sentimente: Chemarea

- A. Responsabilitatea conducerii ar trebui luată în serios. Cum a demonstrat Elisei că a înțeles ce chemare înaltă a primit?
- B. Ce sentimente a încercat Ahab să exprime prin ruperea hainelor? Ce ne spune aceasta despre caracterul lui?

III. Practic: Răspunsul la chemarea lui Dumnezeu

- A. Ce chemare ne-a făcut Dumnezeu?
- B. În ce domenii ne-a chemat să-I slujim?
- C. Cum am răspuns la chemarea Sa?
- D. Ce ar trebui să-I cerem, ca să îndeplinim această misiune?

Rezumat: În vremurile biblice, ruperea hainelor însemna o durere sau o întristare profundă. Însă, în cazul lui Elisei, ea pare a simboliza doar o emoție profundă pentru o schimbare majoră din viața sa – de acum înainte, el trebuia să ducă mai departe o misiune solemnă ca răspuns la chemarea de a lucra împreună cu Dumnezeu.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Darul și chemarea profetică a lui Elisei erau reprezentate de mantaua sa, despre care se amintește deseori în pasajele biblice care descriu viața sa. Mantaua poate fi considerată

După manifestarea plină de măreție a puterii lui Dumnezeu pe Muntele Carmel, Ilie s-a plâns că el era ultimul om credincios din tot poporul. Se pare că Domnul a ignorat plângerea lui și, la sfârșit, i-a dat porunca de a unge doi împărați și de a-l unge pe Elisei ca profet.

Ascultând de porunca Domnului de a-și căuta un succesor, Ilie s-a dus la ogrorul lui Șafat, tatăl lui Elisei, și l-a găsit pe Elisei arând. Poate că, după ce Ilie i-a făcut cu mâna ca să-i atragă atenția, Elisei s-a oprit din lucru și a așteptat să audă mesajul din partea Domnului.

3. Cum a fost exprimată chemarea Domnului pentru Elisei? 1 Împărați 19,19

Nu ni se spune ce cuvinte a folosit Ilie și nici ce răspuns a dat Elisei, însă știm că Elisei a răspuns pozitiv. Apoi Ilie a luat mantaua (simbolul responsabilităților sale de slujitor al lui Dumnezeu) și a așezat-o pe umerii lui Elisei (vezi Num. 20,28). Simbolismul nu este greu de descifrat. Elisei a primit o chemare sacră.

4. În alte părți în Biblie, mantaua (sau *cămașa*, *haina*) nu este neapărat un simbol al chemării lui Dumnezeu de a-l sluji. Ce mai reprezintă ea? Iov 1,20; Ps. 109,29; Iuda 22. 23; 2 Samuel 10,3,4; Ezechiel 16, 16?

Mantaua lui Ilie este aici simbolul devotamentului, al consacrării. „Când Ilie, îndrumat de Dumnezeu să caute un urmaș, a trecut pe câmpul în care era Elisei, a aruncat pe umerii tânărului mantaua consacrării. În timpul foametei, familia lui Șafat cunoscuse lucrarea și misiunea lui Ilie, iar acum Duhul lui Dumnezeu a arătat inimii lui Elisei însemnătatea faptei prorocului. Pentru el, acesta era semnul că Dumnezeu îl chemase să fie urmașul lui Ilie.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, pag. 219, 220

Același lucru poate avea o semnificație rea sau una bună, în funcție de felul în care este folosit. Ce faci cu lucrurile pe care le ai? Ce semnificație le dai prin faptele tale? Ce au ajuns ele să însemne pentru tine și de ce?

un simbol al chemării adresate de Dumnezeu poporului Său pentru a îndeplini lucrarea Sa și totodată un simbol al ocrotirii Sale pe parcursul îndeplinirii misiunii noastre.

Pentru instructor: Pune accent pe exemplul dat de Ilie atunci când a acceptat voința lui Dumnezeu pentru viața lui și când și-a asumat rolul de reprezentant al lui Dumnezeu înaintea lumii.

De ce aleg oamenii să poarte anumite haine? După cum am văzut într-un studiu anterior, în starea lor decăzută, oamenii simt nevoia de a se îmbrăca pentru a nu fi goi. Hainele purtate de Adam și de Eva au avut un scop utilitar. Însă de atunci a trecut mult timp!

De-a lungul vremii, hainele și podoabele au luat forme diferite pentru a indica statutul social, sexul, vârsta, ocupația, conformarea cu normele sociale sau încălcarea lor, stilul de viață, forma preferată de distracție sau recreație etc. Singurul lucru pe care îl au în comun este acela că „vorbesc” despre cel care le poartă. Chiar dacă „îți arunci” ceva pe tine, lucrul acela și felul cum este pus „spun” ceva.

În lumea antică, mantaua era un articol de îmbrăcăminte foarte folosit. Mantaua transmitea ideea că persoana care o purta avea o anumită autoritate: era fie rege sau comandant de oaste, fie preot sau profet. Mantaua lui Ilie arată că el era reprezentantul celei mai înalte autorități. Cei mai mulți oameni din vremea noastră nu mai poartă mantale decât în piesele de teatru istorice, însă Dumnezeu ne mai adresează și azi chemarea de a lua mantaua Sa spirituală și de a-L reprezenta înaintea lumii.

De discutat: Cum putem îndeplini mai bine chemarea lui Dumnezeu? Cum putem fi mai atenți la ocaziile pe care El ni le oferă ca să slujim?

2. APROFUNDEAZĂ!

Pentru instructor: Spre deosebire de mulți alți profeți din Vechiul Testament, lui Ilie nu i se dedică o carte întreagă, în care să fie prezentate pe larg învățăturile și faptele lui. Cu toate acestea, el este unul dintre profeții cei mai importanți ai Bibliei. Menționează acest lucru și întreabă-i pe membrii grupei de ce este Ilie un personaj atât de important.

Comentariu biblic

I. „Un susur blând”

(Recitește împreună cu grupa 1 Împărați 19,5-19.)

Expresia tradusă în versiunea Cornilescu prin „un susur blând și subțire” (vers. 12) este redată într-o versiune mai nouă a Bibliei prin cuvîn-

În descrierea experiențelor lui Ilie, îmbrăcămintea este amintită și în legătură cu alte personaje.

Ahab, regele lui Israel, a vrut să cumpere o vie care se afla lângă palatul lui și care îi aparținea lui Nabot din Izreel. Nabot a refuzat să i-o vândă. Când a auzit vestea aceasta, Izabela s-a supărat și a făcut un plan pentru a-l elimina pe Nabot. Planul ei a reușit, Ahab a intrat în posesia viei, însă Ilie a primit de la Domnul poruncă să se înfățișeze înaintea regelui și să-i spună: „Așa vorbește Domnul: «Nu ești tu un ucigaș și un hoț?» Și să-i mai spui: «Așa vorbește Domnul: Chiar în locul unde au lins câinii sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău»” (1 Împ. 21,19).

Probabil că această nouă misiune i-a produs la fel de mult stres ca și în ocaziile anterioare, în care a trebuit să-l înfrunte pe Ahab. Cu toate acestea, Ilie ne dă impresia că este puternic și dispus să asculte porunca Domnului, deși știe că viața lui este în pericol. El trebuie să îi aducă la cunoștință regelui avertizarea teribilă din partea lui Dumnezeu cu privire la modul în care avea să moară.

5. Cum interpretăm răspunsul lui Ahab? Ce descoperim în aceste versete despre caracterul lui Ahab? 1 Împărați 21,21-29

Când a auzit avertizarea, Ahab a venit înaintea Domnului, luând o atitudine de smerenie profundă: și-a rupt hainele, s-a îmbrăcat în sac și a refuzat să mănânce (1 Împ. 21,27). Restul capitoului ne lasă să înțelegem că pocăința și smerenia lui au fost autentice. Ruperea hainei, un gest larg răspândit în vremea aceea, prin care oamenii își exprimau groaza și durerea, ne arată că el a crezut că mesajul lui Ilie era adevărat. Textul nu ne spune cât de mult a durat pocăința lui, dar ne spune că, prin acest gest, și-a arătat regretul din toată inima.

„În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată; pe când întristarea lumii aduce moartea” (2 Cor. 7,10). Citește contextul în care se găsește acest verset. Ce ne spune Pavel aici? Cum putem aplica la viața noastră această avertizare?

tele „un murmur suav” (în engleză, printr-o expresie paradoxală: „sunetul simplei tăceri, al liniștii desăvârșite” – n.tr.). Este interesant de observat faptul că dialogul dintre Ilie și acest susur blând și subțire este identic cu discuția pe care a avut-o cu Domnul mai devreme în peșteră. Dumnezeu l-a întrebat retoric ce făcea acolo, iar Ilie i-a răspuns mecanic, cu aceleași cuvinte, fiind conștient probabil că Dumnezeu cunoștea situația mai bine decât el.

Ce a vrut să spună Ilie în 1 Împărați 19,10? Contextul ne arată clar că el Îi aduce un reproș lui Dumnezeu. Mesajul ascuns din spatele cuvintelor lui este acesta: „Uite ce răsplată mi-ai dat pentru credințioșia cu care Ți-am slujit!” Ilie, care fugise speriat de împărăteasa Izabela, își recapătă destul de ușor curajul atunci când se ivește posibilitatea de a-L muștra pe Dumnezeu! Dumnezeu ar fi putut să-l nimicească printr-un singur cuvânt, dar i-a ignorat lamentarea și i-a cerut să Îl privească trecând pe lângă el.

După cum era de așteptat, Ilie asistă la o serie de fenomene naturale impresionante: un vânt puternic, dar e doar un vânt. Un mare cutremur de pământ și, venit de nicăieri, un zid uriaș de foc. După toate acestea, i Se arată Domnul, Cel ce este stăpân peste vânt, cutremur și foc, iar Ilie Îi aude glasul, un glas care seamănă cu un „murmur suav” sau cu „o liniște desăvârșită”. Dumnezeu îi pune din nou aceeași întrebare și Ilie răspunde cu aceeași lamentare, dar probabil că pe un ton mai smerit și cu fața ascunsă în manta. El știe că se găsește în prezența Puterii care conduce în liniște natura și popoarele.

De discutat: Ai fost vreodată mânios pe Dumnezeu? Ai avut vreodată impresia că te tratează cu indiferență? De unde putem ști că El continuă să ne poarte de grijă și să vegheze asupra noastră chiar și atunci când împrejurările ne fac să credem altceva?

II. O haină ruptă și o manta primită

(Recitește împreună cu grupa 2 Împărați 2,12.)

În Vechiul Testament, ruperea hainelor era, după cum am văzut, un semn al durerii provocate, de exemplu, de moartea cuiva drag sau era un semn al mâhnirii și al pocăinței pentru păcatele personale, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Ahab, în 1 Împărați 21,27. Gestul lui este încărcat de semnificație, mai ales că în vremea aceea îmbrăcămintea se lucra de mână și numai regii și nobilii aveau dulapuri pline cu haine.

Când luăm decizia de a-I sluji lui Dumnezeu (adică de a accepta „manta”), sufletul ni se umple de mâhnire pentru faptele săvârșite (proba-

Orice s-ar spune, Ilie a avut, fără îndoială, o viață interesantă și tumultuoasă. 2 Împărați 1 conține o relatare impresionantă, care introduce relatarea și mai impresionantă din capitolul următor. Am putea spune, fără să greșim, că Elisei și-a început lucrarea în plină glorie.

6. De ce nu a vrut Elisei să se despartă de Ilie, deși acesta îl rugase de trei ori să plece? De ce și-a rupt Elisei hainele? Din cauza tristeții sau din alt motiv? Care ar fi acest motiv? 2 Împărați 2,1-18

Nu ne îndoim că Elisei a fost foarte fericit și recunoscător, pentru că *a văzut* carul și caii ca de foc și pentru asigurarea că va primi de două ori mai multă putere decât Ilie. În general, ruperea hainelor era un gest care exprima tristețea, dar se pare că Elisei a fost atât de copleșit de experiența aceasta, încât și-a rupt hainele pentru a-și arăta recunoștința: avea în mâinile lui mantaua lui Ilie. De asemenea, este posibil ca ruperea hainelor să fie un gest simbolic, care să arate că a scăpat de hainele lui și a primit mantaua lui Ilie.

Când Ilie și-a aruncat mantaua pe umerii lui Elisei, amândoi au știut că gestul acesta era simbolul chemării de a lucra pentru Dumnezeu (chiar dacă, după aceea, probabil că Elisei i-a înapoiat mantaua). Acum, Elisei intrase în posesia acestei haine speciale, fapt care arăta că trebuia să poarte responsabilitatea conducerii în locul lui Ilie.

7. Care este cererea pe care Elisei i-o face lui Ilie? Vers. 9. La ce situație asemănătoare din Biblie ne duce ea cu gândul?

Cererea lui Elisei ne dezvăluie ce fel de om era și ne arată că el era vrednic să continue lucrarea lui Ilie și să poarte mantaua marelui profet care urma să fie luat la cer.

Relatarea din acest pasaj ne oferă o perspectivă mai largă asupra realității. Avem cumva tendința de a ne limita la perspectiva materialistă, uitând de realitatea lumii nevăzute care interacționează cu lumea noastră?

bil) din ignoranță. Chiar dacă trecutul nostru nu este plin de fapte rele, dorința sufletului nostru este aceea de a renunța complet la obiceiurile care ne-au despărțit de Dumnezeu. S-ar putea ca schimbarea aceasta să li se pară exagerată celor care ne cunosc. Poate că luăm decizia de a face „curățenie” în colecția de CD-uri și în dulapul cu haine sau poate că găsim noi moduri de a ne recrea și a ne bucura. Sau poate că, pe măsură ce creștem spiritual, luăm decizia de a renunța la lucruri care nu sunt rele în ele însele, dar care ne împiedică să creștem. Poate că ne dăm seama că Dumnezeu are planuri deosebite cu noi și că este necesar să începem o viață nouă. Aceasta a fost experiența lui Elisei.

Fără îndoială că Elisei s-a speriat și s-a neliniștit la gândul că urma să-l însoțească pe Ilie, la fel cum și noi ne speriem atunci când intrăm într-o nouă etapă a vieții. Pe de altă parte însă, el își dorea să plece cu Ilie și era pregătit să îi slujească lui Dumnezeu. Textul menționează că el și-a sfâșiat hainele, lăsându-ne să înțelegem că ele nu mai puteau fi refăcute oricât s-ar fi străduit. Elisei nu avea de ales decât să primească noua haină și noua slujbă la care era chemat.

De discutat: De ce este necesar să facem tot ce ne cere Dumnezeu, astfel încât să putem crește spiritual și să-L slujim mai bine?

3. APLICĂ!

Pentru instructor: Ilie este unul dintre personajele cele mai interesante și mai neobișnuite din Vechiul Testament; cu toate acestea, oameni din diferite clase sociale și culturi continuă să se identifice cu el și cu ucenicul lui, Elisei. Îndreaptă atenția grupei asupra faptului că luptele și biruințele lui Ilie sunt asemănătoare cu luptele noastre și că el este un exemplu pentru noi.

Întrebări pentru meditație

1. Ce înseamnă faptul că glasul lui Dumnezeu este „un susur blând și subțire”? Ce ne spune aceasta despre Dumnezeu? Glasul Său este întotdeauna așa? Dacă nu, de ce alege uneori să ne vorbească pe alt ton?

2. În studiul anterior, am vorbit despre veșmintele preoțești și despre pieptar, care era simbolul purtării „pe inimă” a unei răspunderi sfinte. Am putea trage concluzia că și mantaua lui Ilie simboliza purtarea pe umeri a unei răspunderi sfinte? Ilie era purtătorul unei solii care uneori i se părea, probabil, o povară grea, dar pe care o purta cu dedicare și bucurie.

- 8. La ce alt pasaj biblic ne trimite cu gândul relatarea din 2 Împ. 2,13.14? Ce simboluri apar în acel pasaj?**

- 9. Cum au reacționat profeții din Ierihon și de ce au încercat să-l caute pe Ilie, deși știau că fusese luat la cer? 2 Împărați 2,15-18**

Textele anterioare precizează clar că profeții știau că Ilie avea să fie luat la cer. Textul nu spune dacă ei au fost martori ai acestui eveniment. Într-un anumit sens, detaliul acesta nu contează, fiindcă ei știau că „Duhul Domnului” îl luase. Însă nu știau unde îl dusesse. Ei aveau convingerea că Ilie mai putea fi găsit „pe vreun munte sau în vreo vale” (vers. 15). Fiind probabil nepregătiți pentru ideea că un om putea fi luat la cer atât de repede, s-au gândit că Domnul l-a dus în altă parte. Și, cu toate că Elisei le spusese să nu-l mai caute, ei au continuat căutările. Probabil că au înțeles ce s-a întâmplat numai atunci când nu au putut să-l găsească. Și chiar și atunci mai aveau îndoieli. Poate că Domnul îl dusesse pe un munte sau într-o vale și poate că ei nu-l căutaseră acolo!

În cele din urmă, oricare ar fi fost experiențele pe care le-am avut și minunile pe care le-am văzut, tot trebuie să exercităm credință, altfel, mai devreme sau mai târziu, îndoiala se va strecura în sufletul nostru și ne va submina experiența creștină.

Gândește-te la o experiență mare pe care ai avut-o cu Domnul. Fără îndoială că în momentul acela credința ta a fost puternică. Totuși, după aceea, credința ta a scăzut. De ce? De ce este important să-ți faci obiceiul de a-ți consolida credința zilnic?

Întrebări aplicative

1. Ca orice om, Ilie avea și calități, și defecte de caracter. El i-a înfruntat liniștit și cu încredere pe preoții lui Baal, dar, după aceea, a fugit înspăimântat de Izabela. Povestește despre o situație din viața ta în care te-ai simțit ca Ilie. În ce moment ai avut foarte multă încredere în Dumnezeu? Cum te ajută această experiență să ai încredere în El chiar și atunci când calea Sa ți se pare întunecată?

2. Adeseori, umblarea noastră cu Dumnezeu este legată de admirația față de anumite persoane credincioase. A avea un model este un lucru bun și necesar, dacă nu exagerăm. Însă cum putem învăța să ne bizuim numai pe Dumnezeu?

4. ILUSTREAZĂ!

Pentru instructor: Ilie, profetul cel mai onorat și mai vestit din Vechiul Testament, a stat de vorbă cu Dumnezeu aproape la fel ca primii patriarhi. În cele din urmă, el a devenit unul dintre cei doi oameni despre care Biblia ne spune că au fost cruțați de moarte și au fost luați la cer înainte de învierea generală care va avea loc la revenirea lui Hristos. Activitățile următoare pun accent pe lecțiile pe care le desprindem din viața și lucrarea lui Ilie.

Ilie a auzit glasul blând al lui Dumnezeu. Probabil că lucrul acesta l-a surprins. Invită-i pe membrii grupei ca, timp de cel puțin un minut, nimeni să nu vorbească și să păstreze tăcerea. Întreabă-i dacă se simt confortabil și dacă au reușit să observe ceva. (Notă: Nu li se cere să audă voci misterioase. Ideea este să dea deoparte, pentru scurt timp, lucrurile care le distrag atenția de obicei și să învețe să asculte.) Cere-le membrilor grupei ca săptămâna următoare, înainte de a începe rugăciunea, să păstreze un moment de tăcere înaintea lui Dumnezeu. Cere-le să vă împărtășească ce efect a avut tăcerea asupra vieții lor de rugăciune.

Alternativă:

Mantaua lui Ilie nu era în fond decât o haină. Invită-i pe membrii grupei să se gândească la alte articole de îmbrăcăminte care au devenit simbolul unei idei, al unui stil de viață, al unei atitudini etc. datorită unui om sau oamenilor care le-au purtat (pot găsi exemple în lumea politică, în mass-media etc.).

Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, cap. „Set și Enoh”; *Profeți și regi*, cap. „De la Izreel la Horeb”, „Ce faci tu aici, Ilie?” și „În duhul și puterea lui Ilie”.

„Ilie, care fusese luat la cer fără să fi văzut moartea, îi reprezenta pe aceia care vor fi în viață pe pământ la a doua venire a lui Hristos și care vor fi «schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță», «când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire» (1 Cor. 15,51-53). Isus a fost îmbrăcat cu lumina cerească, așa cum Se va arăta «a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea», când El «va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri» (Evrei 9,28; Marcu 8,38).” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 422

Întrebări pentru discuție

1. Ce putem face în mod practic pentru a distinge acel „susur blând și subțire” al vocii lui Dumnezeu? Ce lucruri din viața noastră ne împiedică să auzim glasul Său? Cum ne împiedică păcatul săvârșit de bunăvoie să auzim glasul Său?
2. Când suntem disperați și descurajați, cum putem avea convingerea că Domnul este aproape de noi și că veghează asupra noastră?
3. Ilie i-a încredințat mantaua sa lui Elisei, ca semn că Elisei avea să fie succesorul lui. Cum putem să ne asigurăm că îi încredințăm răspunderea unui om vrednic de chemarea primită?
4. Discutați în cadrul grupei semnificația textului de memorat. Ce învățăm din el despre adevărata pocăință?
5. În studiile din trimestrul acesta, despre haine și veșminte, am început să analizăm foarte multe simboluri. Ce sunt simbolurile, cum le putem interpreta, ce semnificații le dăm și ce legătură au ele cu noi?

Blesteme și binecuvântări

João a crescut în Angola, în Africa. Părinții lui erau creștini, dar se închinau și la spirite. Odată, mama lui s-a îmbolnăvit și rudele l-au acuzat pe tatăl lui că ar fi blestemat-o. Ea și-a luat cei patru copii și a fugit în Namibia. Acolo, nu a reușit să-i crească singură și i-a dat în grija altor familii. João a trebuit să renunțe la școală și să aibă grijă de vite, lucru care l-a nemulțumit și l-a determinat să fugă înapoi în Angola, unde a stat la două mătuși de-ale lui. Însă mătușile preparau bere și o vindeau. Astfel el s-a obișnuit de tânăr să bea bere.

Într-o zi, João a primit de la un prieten un Nou Testament și a început să îl citească. A renunțat la băutura și s-a întors la biserica familiei lui. Însă simțea că îi lipsea ceva.

Odată, a ascultat la radio o emisiune a Bisericii Adventiste. El nu mai auzise până atunci de Sabat și l-a întrebat pe un preot despre acest subiect. Preotul nu i-a răspuns la întrebări și João nu s-a mai dus la biserică. A comparat ceea ce a auzit la radio cu ceea ce a citit în Biblie și și-a dat seama că adventiștii aveau dreptate. Însă a ezitat să meargă la Biserica Adventistă, deoarece rudele lui spuneau că adventiștii sunt vrăjitori. A fost la alte biserici, dar niciuna nu-i satisfăcea setea după adevăr.

Într-o zi, João a descoperit la marginea orașului o biserică nouă. Pe un panou afișat la intrare se anunța începerea unei serii de prelegeri și s-a hotărât să participe. A fost impresionat de mesajul prezentat și, la încheierea prelegerilor, și-a predat viața lui Dumnezeu. Dar rudele nu au fost mulțumite de decizia lui, pentru că aveau convingerea că adventiștii sunt vrăjitori. În ciuda acuzațiilor lor, João a continuat să meargă la biserică. Dorea să dovedească faptul că adventiștii nu sunt vrăjitori. După un timp s-a botezat, deși știa că nu va avea o viață ușoară în familia lui.

În Angola, se lucrează și se țin cursuri și sâmbăta, însă João dorea să păzească Sabatul. Mama i-a cerut să se întoarcă la tradițiile familiei, însă João i-a răspuns că religia adventistă respectă Biblia, Cuvântul sigur al lui Dumnezeu. În cele din urmă, mama l-a lăsat să meargă liniștit la biserică. În prezent, el se implică în activitatea bisericii, traducând materiale pentru emisiunile radio prin care el însuși l-a cunoscut pe Dumnezeu.

Darurile noastre sprijină prelegerile evanghelice susținute în diferite zone ale lumii și activitatea posturilor de radio și televiziune, precum cel înființat în Angola.

João Quintas da Silva își împărtășește credința în Lubango, Angola.